

LES TRES CONDICIONS

per CONXA ADELL I CARDELLACH,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Imagino la sorpresa del rei Acaz quan Déu li diu que li demani el senyal que vulgui i on vulgui, ja sigui a dalt del cel o a les profunditats del país dels morts. Quina imatge tan especial aquesta del país dels morts! Acaz rebutja el regal, per por o perquè no es fia de Déu, i ho soluciona per la via fàcil: no vol cap senyal. Així evita haver de pensar, d'admirar, d'estar en deute amb Déu, i dona l'excusa que no vol temptar Déu.

El profeta Isaïes tira en cara a Acaz que aquestes no són maneres de tractar a Déu i que Déu mateix tria el senyal: «la noia tindrà un fill» i tria també un nom per a aquest fill «Emmanuel». Com que sovint la Bíblia parla de forma catequètica, li aclareix que Emmanuel vol dir «Déu amb nosaltres».

O una de dues, o Acaz es quedaria encara més perplex amb aquest senyal tan agosarat, o bé es va quedar igual perquè no entenia res de res, perquè als seus ulls humans era impossible que una noia verge pogués tenir un fill.

La resposta del salm responsorial d'avui ens presenta una altra manera de veure les coses: «És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou». El salmista només posa tres condicions per rebre els favors de Déu: tenir el cor sincer, tenir les mans sense culpa i no confiar en els déus falsos. Només així es pot veure Déu cara a cara i saber que per a Déu res no és impossible. Potser Maria de Natzaret va recordar aquest salm 23 abans de respondre a l'àngel Gabriel: «que es compleixin en mi les teves paraules».

L'evangeli d'avui, però, se centra en Josep, no en Maria. Mateu defineix Josep amb una frase molt curta: «era un home bo». Amb això ja s'entén que és una persona de pedra picada, ferma, que sap on té el seu centre, en Déu, i el seu amor, en Maria. Josep compleix les tres condicions que demanava el salmista: té el cor sincer, les mans sense culpa i no confia en els déus falsos.

També a ell se li presenta un àngel, però en un somni. No de dia, com a Maria, sinó de nit, enmig de la sorpresa que té de saber que Maria està embarassada, però també enmig del convenciment que ella no li ha fet el salt amb ningú. L'àngel li diu a Josep tres coses. La primera, li confirma el que ja sabia, que Maria li ha estat fidel i que no ha de tenir por; la segona, que ha concebut de l'Esperit Sant, i la tercera, que és ell qui li ha de posar el nom al fill de Maria, cosa que vol dir que, per a Déu, Josep és el seu pare.

Potser, en aquest moment crucial, Josep va recordar la profecia del profeta Isaïes al rei Acaz: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Un text llegit i rellegit per Josep moltes vegades a la sinagoga: la promesa d'un Messies llargament esperat i que moltes verges havien somniat ser-ne les protagonistes. I heus ací que li ha tocat l'acompliment de la promesa a la seva estimada Maria.

Des de la total confiança a Déu, Josep perd la por i, amb valentia i tendresa alhora, pren Maria a casa com a esposa. És la seva manera de dir, com Maria, «que es compleixin en mi les teves paraules».